

[Chr. J. Hansen.]

visse sager og afgørelser, der hidtil har været behandlet i ministeriet. Yderligere oplysninger herom mener jeg man kan drøfte i udvalget, men jeg kan sige med det samme, at forslag, der gør administrationen mere enkel og hindrer unødvendig forhaling af sagerne, i hvert fald har mit partis interesse. Det sker jo gang på gang, at man møder klager over, at det tager så og så lang tid at få en udstyknings- eller lånesag i orden, det er adskillige klager, man får i den anledning, og hvor skylden i de enkelte tilfælde ligger, skal jeg ikke udtale mig om på nuværende tidspunkt. Givet er det imidlertid, at trækker en sag i langdrag, koster det ofte både tid, penge og ærgrelse, og er der mulighed for at forenkle det — og det bliver der forhåbentlig nok —, tror jeg også, man når til enighed derom, men selvfølgelig må en grundig behandling ikke tilsidesættes.

Den højtærede minister gjorde ved fremsættelsen opmærksom på, at det var ønskeligt, om lovforslaget kunne behandles færdigt og vedtages inden december månedens udgang — sådan forstod jeg i alt fald den højtærede ministers udtalelser. Jeg vil gerne dertil sige, at vel har den højtærede minister jo nok bedst kendskab til arbejdet i det andet høje ting, men trods det, at landstingets arbejde og forhandlinger næsten aldrig omtales i pressen, vel nærmest på grund af de høje papirpriser, og trods det, at man allerede er begyndt at fjerne inventaret fra denne ende af huset — jeg tænker her på den højtærede formands ur, der pludselig forsvandt —, tror jeg dog, den højtærede minister er klar over, at sagerne ikke får lov at mugne her i landstinget, men at vi dog som lovligt valgte repræsentanter har et vist krav på at få lovforslagene forelagt, før de vedtages, og at de så også til gengæld altid behandles hurtigt, grundigt og velvilligt, og jeg kan på mit partis vegne anbefale, at det også sker med det her foreliggende lovforslag.

Jeg skal senere foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg.

Nielsen-Man: Jeg vil gerne takke den højtærede minister, fordi dette lovforslag er blevet fremsat så betids, som tilfældet

har været i år, og jeg vil dertil føje den bemærkning i tilslutning til, hvad den ærede ordfører for socialdemokratiet (Chr. J. Hansen) nys sagde, at når det blev så sent sidste år, før loven blev gennemført, skyldtes det ikke, at behandlingen var langvarig her i landstinget, men derimod at forslaget lå i folketingsudvalget så længe, at vi kom så langt hen på året, at det voldte meget store vanskeligheder dels for administrationen, dels og naturligvis mest for de mennesker, som søgte lån.

Det forslag, der her foreligger til behandling, er jo en årlig genganger. Det fastsætter dels det absolute beløb, der stilles til rådighed til de her omhandlede formål, dels maksimumsbeløbet for lånene til de enkelte lånsøgere.

Om det absolute beløb, der stilles til rådighed, sagde det ærede medlem hr. Chr. J. Hansen, at det er det samme som nævnt i loven af i fjor. Det er en misforståelse. Det er det samme beløb, som har været anvendt sidste år, men der blev givet tillægsbevillinger sidste år, og disse tillægsbevillinger er indregnet i det her foreliggende lovforslag, der til lån til oprettelse af ejendomme, tillægslån m. v. på statsjord omfatter et beløb på 10,9 mill. kr. og til oprettelse på privat indkøbt jord med tillægslån og alt, hvad dertil hører, et beløb på 15,6 mill. kr., altså ialt 26,5 mill. kr. Det er en forhøjelse på ca. 5 mill. kr. i forhold til det forslag, som blev vedtaget i fjor.

Derimod er det rigtigt, at de enkelte lånesatser er de samme som efter den sidste lov, og forklaringen er den naturlige, som også den højtærede minister fremhævede i sin fremsættelsestale, at der ikke — som der skal efter gældende lov — er fremkommet en indstilling fra statens jordlovsudvalg til landbrugsministeren. Det har ikke været muligt at fremskaffe denne indstilling så betids, at den kunne foreligge før behandlingen her i det høje landsting, men i løbet af dagen i morgen vil den komme til at foreligge, og da det ærede medlem hr. Chr. J. Hansen har bebudet, at lovforslaget skal henvises til behandling i et udvalg, nås det jo nok.

Jeg vil gerne udtale som min opfattelse, at det vil have meget stor betydning, hvis ikke alene landstinget, men også folketinget